

PROVEDBENA ODLUKA VIJEĆA (EU) 2018/593**od 16. travnja 2018.****kojom se Talijanskoj Republici odobrava uvođenje posebne mjere odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 395. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Dopisom evidentiranim pri Komisiji 27. rujna 2017. Italija je zatražila odobrenje za odstupanje od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ i za uvođenje obveznog elektroničkog fakturiranja za sve porezne obveznike s poslovnim nastanom na području Italije osim za porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća kako je navedeno u članku 282. te direktive te za usmjeravanje računa u sustav *Sistema di Interscambio* („SdI”) kojim upravlja talijanska porezna uprava.
- (2) U skladu s člankom 395. stavkom 2. Direktive 2006/112/EZ Komisija je dopisima od 3. i 6. studenoga 2017. obavijestila ostale države članice o zahtjevu Italije. Dopisom od 7. studenoga 2017. Komisija je obavijestila Italiju da ima sve informacije potrebne za razmatranje zahtjeva.
- (3) Italija tvrdi da bi uporaba obveznog elektroničkog fakturiranja pri čemu se računi podnose putem sustava SdI omogućila poreznoj upravi u Italiji da u stvarnom vremenu dobije informacije sadržane na računima koje su trgovci izdali i primili. Porezna bi tijela stoga mogla provoditi pravovremene i automatske provjere dosljednosti prijavljenog i plaćenog PDV-a.
- (4) Italija smatra da bi uvođenje opće obveze elektroničkog fakturiranja pomoglo borbi protiv prijevara i utaje poreza, ojačalo nastojanja u području digitalizacije i u pojednostavnilo prikupljanje poreza.
- (5) Italija tvrdi da već postoje temelji za uvođenje obveznog elektroničkog fakturiranja zahvaljujući neobveznoj uporabi postojećeg sustava SdI kojim se olakšava prijelaz na elektroničko fakturiranje te istovremeno ograničio učinak posebne mjere na porezne obveznike.
- (6) S obzirom na široko područje primjene i novost posebne mjere, važno je procijeniti učinak posebne mjere na borbu protiv prijevara u vezi s PDV-om i utajom PDV-a te njezinog učinka na porezne obveznike. Ako Italija stoga smatra da je produljenje posebne mjere nužno, Komisiji treba zajedno sa zahtjevom za produljenje podnijeti izvješće koje uključuje procjenu posebne mjere u pogledu njezine djelotvornosti u borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a te pojednostavljenja prikupljanja poreza.
- (7) Ova posebna mjera ne bi trebala utjecati na pravo potrošača da dobije papirnati račun u slučaju transakcija unutar Zajednice.
- (8) Traženu posebnu mjeru trebalo bi vremenski ograničiti kako bi se omogućila ocjena primjerenosti i učinkovitosti posebne mjere u kontekstu njezinih ciljeva.
- (9) Ova posebna mjera odstupanja stoga je razmjerna ciljevima koji se nastoje ostvariti zbog svoje ograničenosti u vremenu i primjeni jer se ne primjenjuje na porezne obveznike koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive 2006/112/EZ. Osim toga, posebna mjera sa sobom ne nosi rizik od širenja prijevara u druge sektore ili druge države članice.
- (10) Posebna mjera neće negativno utjecati na ukupni iznos prihoda od poreza ostvarenog u fazi konačne potrošnje i neće imati negativan utjecaj na vlastita sredstva Unije koja proizlaze iz PDV-a,

⁽¹⁾ SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odstupajući od članka 218. Direktive 2006/112/EZ, Italiji se odobrava da račune prihvaća u obliku kao dokumenata ili poruka u elektroničkom obliku samo ako su ih izdali porezni obveznici s poslovnim nastanom na državnom području Italije koji ne ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 2.

Odstupajući od članka 232. Direktive 2006/112/EZ, Italiji se odobrava propisivanje da uporaba elektroničkih računa koje su izdali porezni obveznici s poslovnim nastanom na području Italije nije podložna pristanku primatelja, osim ako su te račune izdali porezni obveznici koji ostvaruju korist od izuzeća za mala poduzeća iz članka 282. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 3.

Italija je dužna obavijestiti Komisiju o nacionalnim mjerama kojima se provode odstupanja iz članaka 1. i 2.

Članak 4.

Ova se Odluka primjenjuje od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2021.

Ako Italija smatra da je potrebno produljenje odstupanja iz članaka 1. i 2., Komisiji podnosi zahtjev za produljenjem zajedno s izvješćem u kojem se procjenjuje opseg u kojem su nacionalne mjere iz članka 3. bile djelotvorne u borbi protiv prijevara u vezi s PDV-om i utaje PDV-a te u pojednostavljenju prikupljanja poreza. U tom se izvješću procijenjuje i učinak tih mjera na porezne obveznike a, posebno jesu li te mjere povećale njihovo administrativno opterećenje i troškove.

Članak 5.

Ova je Odluka upućena Talijanskoj Republici.

Sastavljeno u Luxembourg 16. travnja 2018.

Za Vijeće
Predsjednik
R. PORODZANOV